

Katalog wytycznych do Dialogu Terytorialnego dla gminy Subkowy

Akceptuję

Data: 13.11.2019 r.

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030

Status: Materiał do przekazania gminie Subkowy

WYKAZ SKRÓTÓW

DT	Dialog Terytorialny
mpzp	miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego
PZPWP	Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego
SWP	Samorząd Województwa Pomorskiego

WPROWADZENIE

- 1) Niniejszy Katalog Wytycznych stanowi proponowany zakres zagadnień do dyskusji w ramach Dialogu Terytorialnego podejmowanego między Zespołem Dialogu Terytorialnego Samorządu Województwa Pomorskiego a reprezentacją gminy – Zespołem Dialogu Terytorialnego Gminy Subkowy, w związku z podjęciem przez Radę Gminy Subkowy uchwały Nr X/71/19 z dnia 3 września 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Subkowy.
- 2) Katalog został przygotowany na podstawie Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030, przyjętego uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2017 poz. 603).
- 3) Dialog Terytorialny (DT), zgodnie z zapisami *Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*, jest jednym z instrumentów jego realizacji. Podejmowany jest pomiędzy przedstawicielami samorządu województwa i przedstawicielami samorządów gminnych oraz powiatowych, na etapie przystąpienia do sporządzania lub zmiany najważniejszych dokumentów planistycznych i rozwojowych¹. Pozwala na wypracowanie najlepszych rozwiązań dla obszaru objętego granicami danego dokumentu, godzących różne poglądy, koncepcje, punkty widzenia, a także priorytety rozwojowe.
- 4) Przystąpienie przez gminę do DT nie jest elementem procedury uzgodnienia projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Może jednak przyczynić się do wcześniejszej identyfikacji rozwiązań niezgodnych z ustaleniami *Planu*.

1. Sytuacja wyjściowa gminy

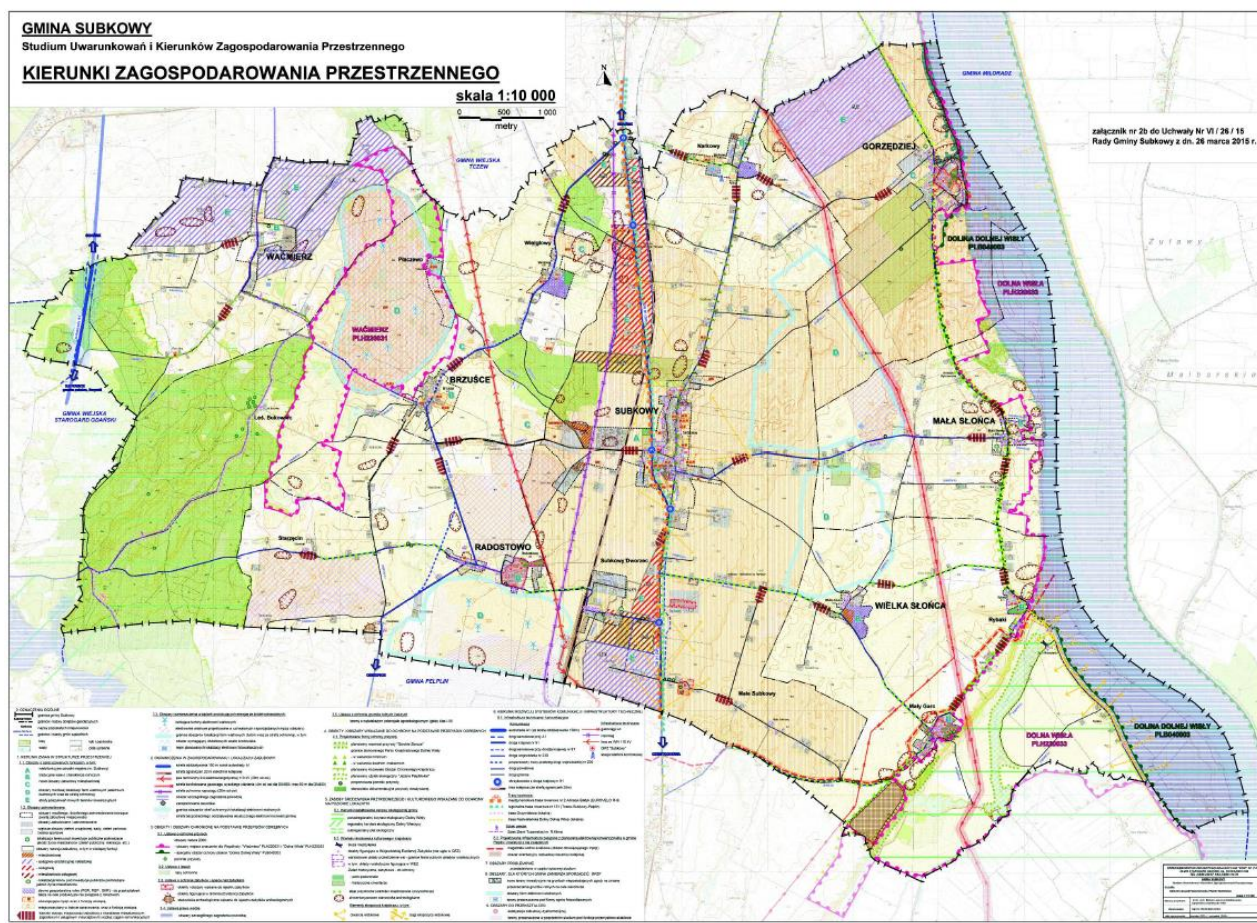
- 1) Obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Subkowy zostało przyjęte uchwałą Nr VI/26/15 Rady Gminy Subkowy z dnia 26 marca 2015 r. (Plansza podstawowa – kierunki w załączniku).
- 2) Do głównych czynników i elementów kształtujących strukturę funkcjonalno-przestrzenną gminy Subkowy, które w najistotniejszy sposób wpływają na sposób funkcjonowania całej gminy oraz określają zasadnicze ramy jej potencjału rozwojowego (tzn. zarówno zasoby jak i ograniczenia) należą:
 - a) **A – wielofunkcyjne ośrodki wiejskie** – obejmuje zwarty obszar miejscowości Subkowy; w tym obszarze następuje koncentracja podstawowych usług dla ludności (oświata, administracja, opieka społeczna, infrastruktura komunalna, handel i gastronomia);
 - b) **B – tradycyjne wsie o charakterze rolniczym** – obejmuje zwarte obszary większości miejscowości w gminie: Mała Słońca, Wielka Słońca, Mały Garc, Rybaki, Narkowy, Radostowo, Brzuśce, Waćmierz; są to miejscowości o największej ilości zabudowy związanej z rolnictwem (zabudowy zagrodowej, duże gospodarstwa rolnicze) oraz o zachowanym układzie przestrzennym miejscowości. Miejscowości te nie rozrastają się w niekontrolowany sposób – nacisk inwestycyjny występuje głównie wzdłuż ciągów komunikacyjnych;

¹ Dotyczy w szczególności studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i programów rozwoju powiatów.

- c) **C – nowe obszary zabudowy mieszkaniowej** – obejmuje miejscowości z większymi obszarami położonymi poza zwartą zabudową miejscowości, w okolicach wsi: Wielgłowy, Brzuśce oraz rozrastający się obszar wsi Gorzędzie i Subkowy (po zachodniej stronie wsi); są to głównie obszary objęte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego będącymi w opracowaniu o przeznaczeniu jako wiodąca zabudowa mieszkaniowa z drobnymi usługami;
 - d) **D – obszary możliwej lokalizacji farm wiatrowych** – obejmuje obszary możliwej lokalizacji turbin elektrowni wiatrowych wraz ze strefą ochronną; są to zarówno tereny wskazane jako najkorzystniejsze do lokalizacji farm elektrowni wiatrowych w opracowaniu ekofizjograficznym jak i obszary, których przeznaczenie zostało już określone uchwalonymi lub będącymi w opracowaniu miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz wydanymi decyzjami o lokalizacji zabudowy, a także rezerwowane na ten cel w dotychczasowym studium;
 - e) **E – strefy poszukiwań nowych terenów inwestycyjnych – potencjalna oferta inwestycyjna gminy w zakresie różnych funkcji** - obejmuje obszary rozwoju zabudowy o wiodącej funkcji produkcyjnej i magazynowo-składowej, usługowo-produkcyjnej oraz mieszkaniowo-usługowej położone dogodnie w stosunku do ponadlokalnych szlaków komunikacyjnych (węzeł autostrady A1 – Swarzędz oraz droga krajowa nr 91 i 22 oraz droga wojewódzka nr 230, a także linia kolejowa), obszary koncentrują się na północ od wsi Subkowy, w rejonie miejscowości Subkowy – Dworzec, na północ od wsi Wielgłowy oraz w rejonie wsi Waćmierz.
- 3) W zakresie głównych kierunków zmian w strukturze przestrzennej gminy wyznacza się w studium pięć generalnych typów obszarów:
- a) obszary możliwego, docelowego zainwestowania tworzące zwartą zabudowę miejscowości,
 - b) obszary rozwoju zabudowy,
 - c) zabudowa wzdłuż istniejących ciągów komunikacyjnych,
 - d) obszary lokalizacji farm wiatrowych
 - e) obszary zabudowy rozproszonej i niezabudowane.
- 4) Według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r.² w gminie Subkowy obowiązywało 27 miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w tym 25 sporządzonych na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
- Łączna powierzchnia gminy objęta mpzp wynosiła 2.730 ha, co stanowi 34,9% powierzchni gminy. Struktura przeznaczenia terenów objętych mpzp:
- a) 89,2% rola, w tym zabudowa zagrodowa,
 - b) 5,6% zabudowa mieszkaniowa,
 - c) 1,9% zabudowa techniczno-produkcyjna,
 - d) 1,5% zabudowa usługowa,
 - e) 1,3% infrastruktury technicznej.
 - f) 0,3% komunikacja,
 - g) 0,2% zieleń i wody.
- 5) Zasadniczym wyzwaniem gminy, warunkującym w sposób znaczący jej dalsze możliwości rozwojowe jest sprostanie tendencjom wynikającym z pozytywnych trendów rozwoju demograficznego. Wg *Prognozy ludności gmin na lata 2017 – 2030*, opracowanej w oparciu o długoterminowe założenia *Prognozy ludności Polski na lata 2014 – 2050* oraz *Prognozy dla powiatów i miast na prawie powiatu na*

² Badanie 1.02.04(17) Lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne, prowadzone przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, zgodnie z Programem Badań Statystyki Publicznej (GUS).

lata 2014 – 2050, liczba ludności gminy Subkowy do roku 2030 będzie wzrastać i w roku 2030 będzie wyższa o prawie 3,1% w stosunku do roku 2016. W tym zakresie należy dostrzec zmiany strukturalne - spadek liczby ludności w grupach wiekowych przedprodukcyjnym i produkcyjnym oraz znaczny wzrost liczby ludności w wieku poprodukcyjnym (o ponad 55,2%). Wiązać się to będzie ze zwiększonymi potrzebami w zakresie rozwoju odpowiedniej infrastruktury społecznej i usług publicznych dla tej grupy mieszkańców gminy. Uwarunkowanie to staje się więc istotnym wyzwaniem rozwojowym gminy.

2. Wytyczne do dyskusji w ramach DT

- 1) Poniższe zagadnienia proponowane do podjęcia w ramach DT z samorządem gminy Subkowy wynikają bezpośrednio z treści *Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*. Zostały one ujęte w ramach poszczególnych kierunków polityki przestrzennego zagospodarowania województwa. Należą do nich³:

1.1.	Kształtowanie struktur sieci osadniczej zgodnie z wymogami ładu przestrzennego
1.1.1.	Zasada kształtowania zrównoważonej struktury funkcjonalno-przestrzennej sieci osadniczej poprzez przyjęcie hierarchii, określającej rangę i wynikającą z niej rolę poszczególnych ośrodków: 8) <u>ośrodki lokalne</u> : miejscowości gminne, (...). (USTALENIE)
1.1.4.	Zasada pierwszeństwa wykorzystania obszarów istniejącego zagospodarowania oraz ograniczania rozwoju osadnictwa na terenach otwartych. (USTALENIE)
1.1.5.	Zasada kształtowania zwartych przestrzennie jednostek osadniczych, minimalizująca terenochłonność oraz potrzeby związane z ich obsługą, ograniczająca ich negatywny wpływ na środowisko oraz sprzyjająca rozwijaniu więzi społecznych. (USTALENIE)
1.1.6.	Zasada planowania wielofunkcyjnych jednostek osadniczych, polegająca na integracji przestrzennej i funkcjonalnej obszarów o różnym (ale niekonfliktowym) przeznaczeniu, uwzględniająca rozwój programu adekwatnego do wielkości i rangi danej jednostki lub jej części oraz minimalizująca potrzeby transportowe związane z przemieszczeniami w relacjach: dom-praca-usługi.
1.1.7.	Zasada etapowania kompleksowego rozwoju jednostek osadniczych dla konkretnej, docelowej liczby mieszkańców, dla której możliwe będzie zaprogramowanie i zapewnienie odpowiedniej obsługi, polegająca na koordynacji rozwoju osadnictwa z realnymi możliwościami: 1) wypełnienia zaplanowanych struktur przestrzennych w określonym czasie (szacowanymi na podstawie szczegółowej analizy trendów demograficznych, w tym migracyjnych); 2) rozbudowy istniejącej infrastruktury (na podstawie analizy planów inwestycyjnych operatorów mediów i zdolności finansowych gminy), w zakresie: a) infrastruktury technicznej (...), b) systemów transportowych (...), c) podstawowych usług i przestrzeni publicznych (...). (USTALENIE)
1.1.8.	Zasada prowadzenia stabilnej polityki przestrzennej, określającej długofalowe kierunki rozwoju – jako istotnego warunku minimalizowania konfliktów przestrzennych i budowania zrównoważonych struktur poprzez: 2) zachowanie spójności polityki formułowanej na poziomie gminnym i ponadlokalnym, w tym w ramach obszarów funkcjonalnych (...); 3) zachowanie aktualności i kompleksowości dokumentów planistycznych, w tym sukcesywne, całościowe aktualizowanie studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz sporządzanie miejscowych planów dla obszarów obejmujących całościowe jednostki osadnicze, w powiązaniu z kontekstem otoczenia; 4) jednoznaczne określanie przeznaczenia poszczególnych terenów w celu efektywnego wykorzystania ich potencjałów.
1.1.10.	Zasada efektywnej i sprawnej obsługi struktur osadniczych transportem zbiorowym, rozumiana jako: 1) racjonalizacja polityki w zakresie transportu zbiorowego z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych obszarów; 2) dowiązywanie linii komunikacyjnych transportu zbiorowego, na których jest planowane wykonywanie przewozów (powiatowych, gminnych) o charakterze użyteczności publicznej do węzłów integracyjnych i przystanków zintegrowanych położonych w ciągu linii

³ Katalog zawiera także te ustalenia, które kontekstowo się wiążą z wytycznymi.

	kolejowych, na których samorząd województwa organizuje wojewódzkie przewozy pasażerskie; 4) lokalizacja intensywnej zabudowy mieszkaniowej w miejscach możliwych do obsłużenia (obecnie lub w przyszłości) przez transport zbiorowy; 5) lokalizacja stref działalności gospodarczej w miejskich obszarach funkcjonalnych w zasięgu obsługi transportem zbiorowym.
1.1.12.	Zasada kształtowania struktur przestrzennych zapewniających wysoką jakość przestrzeni zurbanizowanej, polegająca na uwzględnianiu w planowaniu obszarów rozwoju osadnictwa i przekształceń istniejących struktur: 1) wyników rozpoznania i waloryzacji istniejących zasobów i wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych; 2) rozwiązań urbanistycznych i architektonicznych dostosowanych do istniejących uwarunkowań przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych, w tym poszanowania tożsamości kulturowej istniejących struktur, poprzez zachowanie: a) czytelności historycznych układów urbanistycznych i ruralistycznych, b) układu rozplanowania, intensywności, skali, formy i proporcji oraz rozwiązań materiałowych zabudowy, charakterystycznych dla określonej jednostki osadniczej (w tym jej rangi) i lokalnej tradycji budowlanej, c) specyficznych historycznych elementów zagospodarowania (w tym oryginalnych urządzeń i rozwiązań z zakresu techniki i infrastruktury, historycznych urządzonych terenów zielonych, parków i zbiorników wodnych).
1.1.13.	Zasada kreowania wysokiej jakości przestrzeni publicznych: 1) sprzyjających integracji społecznej i budowaniu lokalnej tożsamości; 2) projektowanych i realizowanych z zapewnieniem najwyższych standardów w zakresie funkcjonalności (w tym bezpieczeństwa użytkowania oraz dostosowania do potrzeb wszystkich użytkowników) i estetyki, mających istotny wpływ na atrakcyjność osiedleńczą i inwestycyjną ośrodków; 3) projektowanych i realizowanych z zastosowaniem zróżnicowanych form architektonicznego wyrazu – sprzyjających dobrej orientacji w przestrzeni oraz tworzeniu efektu <i>genius loci</i> (niepowtarzalności miejsca); 4) tworzących spójne systemy funkcjonalne i kompozycyjne, adekwatnie do skali poszczególnych struktur.
1.2.	Kształtowanie wysokiej jakości środowiska mieszkaniowego
1.2.1.	Zasada zapewnienia odpowiedniej dostępności terenów mieszkaniowych do: 1) podstawowych usług publicznych; 2) transportu zbiorowego; 3) przestrzeni publicznych, w tym przestrzeni otwartych; przy czym przez odpowiednią dostępność należy rozumieć wzajemne rozmieszczenie funkcji mieszkaniowych oraz funkcji związanych z ich bezpośrednią obsługą, zapewniające dojście piesze i dojazd rowerem w sposób: bezpieczny oraz możliwie najkrótszy. (USTALENIE)
1.2.2.	Zasada określania w planowaniu lokalnym standardów dostępności przestrzennej do podstawowych usług publicznych jako obowiązującego programu zagospodarowania terenów mieszkaniowych, określającego: 3) maksymalne parametry dotyczące zasięgu ich obsługi, 4) minimalny wskaźnik rezerwy terenowej z przeznaczeniem na zielen ogólnodostępną o funkcjach rekreacyjnych i ekologicznych.
1.2.3.	Zasada zapewnienia odpowiedniej dostępności terenów mieszkaniowych do infrastruktury technicznej (w szczególności do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej oraz energetycznej) warunkującej poziom życia zgodny ze współczesnymi standardami cywilizacyjnymi, przy czym:

	1) w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków należy uwzględnić: a) analizę potrzeb i możliwości racjonalizacji wykorzystania istniejących zasobów wód podziemnych w celu zmniejszenia liczby ujęć i zwiększenia stopnia koncentracji systemów zaopatrzenia w wodę, b) dążenie do rozszerzenia zasięgu obsługi systemów zaopatrzenia w wodę, w celu objęcia nimi 100% mieszkańców jednostek osadniczych, (85,22 % ludności ma dostęp do sieci wodociągowej) c) dążenie do objęcia systemami zbiorczej kanalizacji zakończonej oczyszczalnią ścieków 75 % mieszkańców obszarów wiejskich (...). (26,74 % ludności ma dostęp do kanalizacji zakończonej oczyszczalnią ścieków)
1.2.7.	Zasada zapewnienia bezpieczeństwa przemieszczania się na terenach mieszkaniowych poprzez: 1) kształtowanie struktury sieci drogowej (kształt sieci, funkcje i klasy jej elementów) sprzyjające ograniczaniu lokalnego i ponadlokalnego ruchu tranzytowego; 2) unikanie lokalizowania źródeł i celów ruchu (do szkoły, pracy, usług) po przeciwnych stronach ponadlokalnej infrastruktury transportowej; 3) budowę obwodnic i obejść miejscowości dla eliminowania ruchu tranzytowego z terenów o dominującej funkcji mieszkaniowej, a w miejscach, gdzie jest to niemożliwe – stosowanie rozwiązań minimalizujących zagrożenia (np. realizację bezkolizyjnych przejść (kładki, tunele) przez istniejące drogi ruchu szybkiego i tranzytowego (...); 4) unikanie bezpośredniej dostępności terenów mieszkaniowych z dróg krajowych i wojewódzkich; 5) wymuszenie użytkowania dróg zgodnego z ich przeznaczeniem, m.in. kształtowanie stref ruchu uspokojonego, stosownie do funkcji drogi, charakteru obszaru i intensywności ruchu pieszego; 6) kształtowanie stref bezpieczeństwa ruchu w otoczeniu szkół (w szczególności podstawowych), w których należy zapewnić dojścia piesze i dojazdy rowerem, niekolidujące z ruchem drogowym.
1.2.8.	Zasada tworzenia przestrzennych warunków dla rozwoju mobilności pieszej i rowerowej na terenach mieszkaniowych (...), w tym: 1) kształtowania przestrzeni publicznych zapewniających swobodę i bezpieczeństwo przemieszczania się pieszego, m.in. poprzez uwzględnienie stref ograniczonego lub uspokojonego ruchu samochodowego, w skali adekwatnej do rozmiarów i charakteru konkretnej przestrzeni; 2) uwzględnienia w planowaniu i realizacji węzłów integracyjnych infrastruktury dla ruchu pieszego i rowerowego, powiązanej z infrastrukturą systemu P&R; 3) planowania i realizacji przebiegu tras rowerowych o charakterze uniwersalnym (służących zarówno podróżom rekreacyjnym, jak i codziennym dojazdom do pracy, miejsc edukacji i usług) w sąsiedztwie głównych źródeł i celów ruchu rowerowego; 4) planowania i realizacji dojazdowych tras rowerowych o długości od 2 do 5 km wzdłuż dróg wojewódzkich i powiatowych, pozwalających na powiązanie jednostek osadniczych bezpośrednio z celami codziennych dojazdów do szkoły, pracy i usług lub przystanków i węzłów transportu zbiorowego, mogących stanowić jeden z etapów tych podróży.
1.3.	Racjonalizacja rozmieszczenia oraz poprawa dostępności infrastruktury społecznej i usług publicznych w tym zakresie
1.3.1.	Zasada zapewnienia w planowaniu strategicznym i przestrzennym minimalnego programu usług publicznych, właściwego dla rangi oraz obszaru obsługi poszczególnych ośrodków, rozszerzanego o kolejne elementy, zgodnie z przyjętą hierarchią sieci osadniczej: 1) ośrodki lokalne koncentrujące bezpośrednim sąsiedztwie miejsca zamieszkania usługi podstawowe w zakresie: a) edukacji i zorganizowanej opieki nad dziećmi do lat trzech (klub dziecięcy, żłobek, przedszkole oraz inne formy wychowania przedszkolnego, szkoła podstawowa wraz z

	bazą sportową), b) ochrony zdrowia (przychodnia/gabinet podstawowej opieki zdrowotnej), c) kultury (świetlica, dzielnicowy/wiejski dom kultury, biblioteka), d) sportu i rekreacji (place zabaw, urządzone tereny zieleni, boiska wielofunkcyjne), e) pomocy i integracji społecznej (środowiskowy dom samopomocy, dzienny dom pobytu, dom pomocy społecznej, świetlica środowiskowa, punkt konsultacyjny, centrum interwencji kryzysowej), f) poradnictwa obywatelskiego oraz aktywizacji społecznej (punkt doradztwa obywatelskiego, dom sąsiedzki, uniwersytet trzeciego wieku).
1.3.2.	Zasada lokalizacji obiektów, urządzeń i placówek (instytucji) usług publicznych z uwzględnieniem: 1) dobrej dostępności transportem zbiorowym (w sąsiedztwie węzłów i przystanków transportu zbiorowego); 2) racjonalnego wykorzystania istniejącego zaplecza infrastrukturalnego; 3) istniejących i prognozowanych uwarunkowań demograficznych; 4) możliwości ekonomicznych podmiotów odpowiedzialnych za organizację tych usług.
1.3.4.	Zasada lokalizacji podstawowych usług publicznych z uwzględnieniem: 1) zapewnienia możliwie najmniejszych odległości pomiędzy infrastrukturą podstawowych usług publicznych a miejscem zamieszkania, warunkujących bezpieczeństwo i wysoką jakość środowiska mieszkaniowego; 2) zapewnienia dostępu do infrastruktury podstawowych usług publicznych, jako jednego z podstawowych warunków dla otwierania nowych terenów mieszkaniowych; 3) istniejących i prognozowanych uwarunkowań demograficznych (w tym struktury wieku) oraz wielkości i rozmieszczenia jednostek mieszkaniowych; 4) współpracy międzygminnej w obszarach położonych na styku gmin.
1.4.	Zapobieganie i ograniczanie skutków powodzi oraz innych zagrożeń naturalnych
1.4.1.	Zasada dostosowywania przeznaczenia, sposobu i intensywności zagospodarowania terenu na obszarach występowania do charakteru, skali i rodzaju zagrożeń naturalnych, w szczególności powodziowych.
1.4.3.	Zasada dostosowywania stopnia i sposobu zabezpieczenia przeciwpowodziowego do charakteru, funkcji, przeznaczenia oraz istniejącego zagospodarowania terenu.
1.4.6.	Zasada wyprzedzającej lub równoległej budowy na terenach zabudowywanych urządzeń odbierających lub retencjonujących wody opadowe i roztopowe.
1.4.7.	Zasada uwzględniania i określania w lokalnych dokumentach planistycznych rozwiązań opartych na zintegrowanym gospodarowaniu zasobami wodnymi w obrębie zlewni – w oparciu o działy wodne (naturalne granice zlewni niezależnie od podziałów administracyjnych). Brak uwzględnienia tej zasady w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy wymaga indywidualnego uzasadnienia w tym dokumencie. (USTALENIE)
1.4.9.	Zasada wskazywania w gminnych dokumentach planistycznych sposobów podnoszenia retencyjnej pojemności zlewni, jako elementów ochrony przed powodzią i suszą, a w szczególności: 1) zwiększenia retencji wodnej w drodze wyznaczania powierzchni pod budowę zbiorników retencyjnych, a także terenów mikroretencji obszarowej i przyobiektowej; 2) maksymalnego zatrzymywania i zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w miejscu opadu; 3) przeciwdziałania nadmiernemu uszczelnianiu terenów zurbanizowanych. (USTALENIE)
1.4.10.	Zasada ochrony ekosystemów wodnych i innych istotnych dla retencji naturalnej – przez zachowanie i odtwarzanie naturalnych ekosystemów (w tym mokradeł i torfowisk, łąk i lasów nadrzecznych, śródlęśnych zbiorników wodnych, starorzeczy), renaturalizację cieków i wód

stojących.	
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 1.4.:	
1. Budowa, przebudowa i odbudowa infrastruktury przeciwpowodziowej (wałów przeciwpowodziowych, kanałów ulgi, wrót sztormowych, stanowiska postojowego dla łodołamaczy itp.), w ramach pakietu inwestycji strategicznych planowanych do wdrożenia w I cyklu planistycznym <i>Programu działań dla Planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla Regionu Wodnego Dolnej Wisły</i> (Tabl. 7, poz. 1-46), w tym m.in.: 1) ochrona przed wodami powodziowymi dolnego odcinka Wisły od Włocławka do jej ujścia do Zatoki – Przebudowa ostróg na rzece Wiśle w km 933-847, 18) budowa stacji pomp i odbudowa śluzy wałowej Rybaki (gm. Subkowy). 4. Budowa lokalnych i indywidualnych systemów do zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w miejscu ich opadu, które przyczynią się do zatrzymania i/lub wykorzystania wód opadowych (rozsączanie powierzchniowe i podziemne do gruntu, retencjonowanie powierzchniowe i podziemne, wykorzystanie wody do celów domowych i gospodarczych).	
2.1.	Efektywne i bezpieczne wykorzystanie zasobów przestrzeni przez gospodarkę
2.1.5.	Zasada priorytetu wykorzystania pod działalność gospodarczą terenów wcześniej zainwestowanych oraz przywracania wartości użytkowej terenom zdegradowanym i zdewastowanym.
2.1.9.	Zasada ograniczania przeznaczania w dokumentach planistycznych na cele nierolnicze gleb klas I, II, III, IIIa, IIIb oraz gleb pochodzenia organicznego klas IV, IVa, IVb, V i VI.
2.1.11.	Zasada przeznaczania gruntów ornych o najniższej przydatności rolniczej oraz zrekultywowanych gruntów przemysłowych, pogórnich i powojennych na cele leśne lub pod uprawy roślin energetycznych. <i>(kompleksy glebowe: żytńi słaby – 83,80 ha, żytńi najniższy – 40,41 ha, zbożowo – pastewny słaby – 1,17 ha, gleby orne przeznaczone pod użytki zielone -1,03 ha)</i>
2.1.17.	Zasada lokalizacji funkcji gospodarczych, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na stan powietrza, przy uwzględnieniu tła zanieczyszczenia atmosfery, uwarunkowań topograficznych i klimatycznych (rzutujących na wielkość, kierunki i zasięg rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń) oraz rozmieszczenia terenów uzdrowiskowych i mieszkaniowych.
2.2.	Kształtowanie struktur przestrzennych umożliwiających tworzenie nowych i trwałych miejsc pracy
2.2.2.	Zasada rozwoju terenów inwestycyjnych (pod działalność gospodarczą, w tym usługową): 1) wykorzystujących w pierwszej kolejności tereny zainwestowane gospodarczo (<i>brown field</i>), w tym przemysłowe, pokolejowe, powojenne, (...); 2) w nowych lokalizacjach (<i>green field</i>) dopiero w przypadku wyczerpania zasobów przestrzeni możliwych do ponownego zagospodarowania (<i>brown field</i>), szczególnie terenów zdegradowanych, lub w sytuacji braku terenów o odpowiednich parametrach i uwarunkowaniach formalno-prawnych, przy czym zainwestowanie to musi uwzględniać wymogi ładu przestrzennego i wynikać z uzasadnionej potrzeby; 3) w bezpośrednim zasięgu oddziaływania istniejących kompleksów przemysłowych; 4) odpowiednio powiązanych z układem drogowym i kolejowym; 6) posiadających odpowiednią powierzchnię umożliwiającą wyznaczenie terenów zieleni buforowej, minimalizującej negatywne oddziaływanie tych terenów na obszary sąsiednie (np. w celu zmniejszenia zagrożenia hałasem).
2.2.3.	Zasada planowania strategicznych terenów inwestycyjnych (pod działalność gospodarczą i usługową), co oznacza, że powinny one: 1) mieć co najmniej 20 ha powierzchni jako zwarty teren (z możliwością przyłączania obszarów sąsiednich w przyszłości), umożliwiając lokalizację różnorodnych funkcji gospodarczych; 2) dla zwiększania potencjału inwestycyjnego i wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej w miarę możliwości tworzyć komplementarną całość w powiązaniu z istniejącymi terenami zabudowy produkcyjnej lub usługowej;

	3) być korzystnie położone względem infrastruktury transportowej, przez ich zlokalizowanie: a) w maksymalnej odległości do 3 km od węzła drogowego w ciągu autostrady (A), b) w maksymalnej odległości do 1 km od pozostałych dróg krajowych i wojewódzkich klas G i GP, przy uwzględnieniu konieczności ochrony funkcji drogi, c) w maksymalnej odległości do 1 km od węzłów integracyjnych i przystanków zintegrowanych, d) bezpośrednio przy stacji lub bocznicy kolejowej w przypadku specyficznych działalności gospodarczych; 4) być kompleksowo wyposażone w infrastrukturę techniczną (systemy wodnokanalizacyjne, zasilanie w energię elektryczną o odpowiednich parametrach), lub z możliwością jej rozbudowy i przyłączenia do istniejących sieci (przy założeniu jej odpowiedniej przepustowości i parametrów zasilania), a także z możliwością powiązania z systemem dróg publicznych; 5) posiadać sprecyzowany profil zainwestowania gospodarczego, uwzględniający uwarunkowania i ograniczenia społeczne, środowiskowe, gospodarcze miejsca i jego otoczenia, w szczególności o funkcji mieszkaniowej.
2.3.	Wzmacnianie całorocznej i atrakcyjnej oferty turystycznej w oparciu o zasoby i walory przyrodniczo-kulturowe, krajobrazowe i funkcje metropolitalne
2.3.3.	Zasada przeciwdziałania nadkoncentracji zainwestowania, prowadzącej do dewaloryzacji środowiska.
2.3.4.	Zasada harmonijnego kształtowania zagospodarowania rekreacyjnego i wypoczynkowego, realizowana między innymi przez: 5) unikanie zainwestowania na osiach widokowych i innych eksponowanych punktach w krajobrazie; 6) ochronę atrakcyjnych form krajobrazowych przed zainwestowaniem; 7) zapewnienie wizualno-akustycznych stref buforowych między jednostkami zainwestowania rekreacyjnego; 8) udostępnianie turystyczne cennych struktur przyrodniczych (tam, gdzie to nie koliduje z celami ochrony przyrody) przez zapewnienie odpowiedniej infrastruktury o charakterze informacyjno-edukacyjnym.
2.3.7.	Zasada kształtowania zintegrowanej i kompleksowej sieci szlaków turystycznych: 1) integrujących obszary przyrodniczo-krajobrazowe, kulturowe i wypoczynkowe województwa; 2) wyposażonych w infrastrukturę turystyczną (np. mariny, przystanie jachtowe, porty jachtowe, punkty odpoczynku) oraz zaplecze (np. bazę noclegową, miejsca parkingowe); 3) posiadających strukturę hierarchiczną i łączących się w sieć o zasięgu międzyregionalnym i międzynarodowym jeśli warunki naturalne na to pozwalają (szlaki rowerowe); 4) zaspokajających potrzeby różnych grup użytkowników niezależnie od stopnia ich sprawności fizycznej; 5) ograniczających negatywne oddziaływanie nieorganizowanego i masowego ruchu turystycznego na zasoby i walory środowiska; 6) wpisujących się w ideę regionalnych i sieciowych produktów turystycznych.
2.3.8.	Zasada kształtowania ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych, na które składają się: międzynarodowa trasa nr 2 (R-9 Wiśłana Trasa Rowerowa Lewobrzeżna/Bursztynowa) oraz trasa regionalna nr 142 (Grzymiśława). (USTALENIE)
2.3.9.	Zasada kształtowania ponadregionalnych i regionalnych szlaków wodnych, w tym śródlądowych żeglarskich w oparciu o m.in. Międzynarodowe Drogi Wodne E-40 i E-70 (...). (USTALENIE)
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.3.:	
2. Wyznaczanie, budowa i modernizacja ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych w tym budowa międzynarodowej trasy R-(wraz z trasami dojazdowymi.	

4. Budowa, rozbudowa i modernizacja sieci portów jachtowych, przystani żeglarskich i miejsc cumowania, mogących współtworzyć spójną ofertę turystyczną, dającą turystom wodnemu możliwość przybicia do kei lub dłuższego przystanku w interwale kilkugodzinnym, przy kluczowym założeniu bezpieczeństwa żeglugi, w szczególności przez rozwijanie zagospodarowania turystycznego Międzynarodowej Drogi Wodnej E-40. 5. Wykorzystanie turystyczne zasobów i walorów kulturowych regionu przez rozwój infrastruktury turystycznej w miejscowościach położonych na szlakach kulturowych w tym na Szlaku Zabytków Hydrotechniki (Rybaki) (...).	
2.4.	Kształtowanie racjonalnej struktury przestrzennej sieci transportowej
2.4.3.	Zasada hierarchizacji węzłów i połączeń w sieci transportowej według jej ważności dla dostępności zewnętrznej i wewnętrznej województwa: 1) połączenia szczególnie ważne dla dostępności zewnętrznej województwa obejmują drogi: A1 i nr 91, linię kolejową nr 131 (Chorzów Batory – Tczew) oraz drogę wodną E-40 (z Gdańska poprzez Wisłę - Bug - Dniestr do Chersoń).
2.4.4.	Zasada hierarchizacji sieci dróg ponadregionalnych i regionalnych: 1) według klas określających minimalne wymagania techniczne i przestrzenne usytuowania drogi: c) autostrada A1 d) droga główna ruchu przyspieszonego (GP) – droga nr 91 e) drogi zbiorczej – drogi nr 230 (USTALENIE).
2.4.6.	Zasada kształtowania sieci drogowej z zachowaniem wymagań w zakresie: 1) hierarchizacji sieci drogowej wynikającej z dopasowania do siebie kategorii i klas łączących się dróg; 2) regulacji dostępu do drogi, w tym normatywnych odległości węzłów drogowych przy lokalizacji dodatkowych węzłów w ciągach dróg klasy A, S, GP i G; 3) użytkowania drogi zgodnie z jej przeznaczeniem, głównie poprzez oddzielanie od siebie ruchu lokalnego i tranzytowego; 4) ochrony przed negatywnym oddziaływaniem na środowisko i kompensacji przyrodniczej; 5) minimalizacji kosztów dostępu i emisji zanieczyszczeń w przypadku obsługi terenów rozwoju osadnictwa; 6) oddziaływania planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego.
2.4.7.	Zasada hierarchizacji węzłowej infrastruktury służącej integracji transportu pasażerskiego w rejonie stacji i przystanków kolejowych, dworców autobusowych (...), wyróżniająca przystanki zintegrowane (PZ).
2.4.8.	Zasada kształtowania infrastruktury transportowej wspierającej rozwój transportu niezmotoryzowanego i integracji transportu w ośrodkach lokalnych i subregionalnych oraz węzłach integracyjnych poprzez budowę: 1) dojazdowych tras rowerowych (2-5 km) w obrębie obszarów funkcjonalnych tych ośrodków i węzłów; 3) infrastruktury drogowej, w tym przystankowej, dla obsługi linii lokalnego transportu autobusowego.
2.4.11.	Zasada minimalizacji konfliktów ograniczających funkcjonowanie i rozwój transportu poprzez: 3) wprowadzanie ograniczeń zabudowy chronionej akustycznie w bezpośrednim sąsiedztwie terenów kolejowych w celu zmniejszenia uciążliwości związanej z emisją hałasu.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.4.:	
1. Budowa nowej i dostosowywanie istniejącej priorytetowej dla województwa infrastruktury liniowej i węzłowej, w tym należącej do sieci TEN-T, w tym w zakresie linii kolejowych: przebudowa linii kolejowej nr 131 (na odcinku Tczew – Chorzów Batory). 10. Podejmowanie działań związanych z rozwojem żeglugi śródlądowej, w tym: 1) modernizacją dróg wodnych śródlądowych obejmujących m.in.: dostosowanie polskiego odcinka	

	MDW E-70, Wisła do ujścia do Zatoki Gdańskiej, do parametrów II klasy technicznej dróg wodnych, z zagwarantowaniem minimum 240 dni w roku całodobowej żeglugi, 2) zapewnieniu warunków dla zachowania i rozwoju infrastruktury żeglugi śródlądowej poprzez: a) budowę systemu portów turystycznych, przystani, pomostów cumowniczych wraz z jednolitym systemem identyfikacji wizualnej, b) modernizację istniejącej i budowę nowej infrastruktury przeładunkowo-logistycznej śródlądowych portów handlowych na polskim odcinku MDW E-70, (...).
2.5.	Zwiększanie stopnia bezpieczeństwa energetycznego i sprawności systemów produkcji, przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej i ciepłej, gazu, ropy naftowej oraz produktów ropopochodnych
2.5.1.	Zasada rozmieszczenia infrastruktury energetycznej, gwarantująca zrównoważony rozwój regionu i oszczędne gospodarowanie zasobami przestrzeni, przez koncentrację przedsięwzięć liniowych i węzłowych w szczególności w korytarzach infrastrukturalnych, w tym: 1) <i>Nadwiślańsko-zatokowym</i>, w którym zlokalizowane i planowane są liczne liniowe i węzłowe przedsięwzięcia infrastrukturalne różnych sektorów energetycznych, kształtujące podstawy rozwoju pomorskiego hubu paliwowo-energetycznego (...), przy jednoczesnym koncentrowaniu nowej infrastruktury liniowej wzdłuż istniejących ciągów infrastrukturalnych transportowych i energetycznych.
2.5.3.	Zasada preferowania lokalizacji instalacji do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych na obszarach i w miejscach o największym potencjale zasobowym, przy uwzględnieniu konieczności eliminowania lub maksymalnego ograniczania zagrożeń i negatywnego oddziaływania tej infrastruktury na środowisko, w tym na bioróżnorodność, powiązania przyrodnicze, walory krajobrazowe oraz zdrowie ludzi, w tym: 1) małych elektrowni wodnych na już istniejących obiektach piętrzących; 2) siłowni wiatrowych wszędzie tam, gdzie brak przeciwwskazań wynikających z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego, krajobrazu kulturowego oraz bezpieczeństwa i obronności państwa, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów odrębnych; 3) instalacji na biomasę i biogaz na terenach wiejskich (słoma odpadowa z rolnictwa, odpady z hodowli i przetwórstwa rolno – spożywczego); 4) instalacji na biomasę i biogaz w oparciu o składowiska odpadów komunalnych oraz duże oczyszczalnie ścieków; 5) instalacji słonecznych, w tym: a) z kolektorów słonecznych - na terenach zabudowanych i zurbanizowanych na obszarze całego województwa, c) z systemów fotowoltaicznych (instalacje na budynkach) – na terenach zabudowanych i zurbanizowanych na obszarze całego województwa, na potrzeby własne.
2.5.6.	Zasada eliminowania lub maksymalnego ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko, walory krajobrazu i bezpieczeństwo ludności, obiektów liniowej i punktowej infrastruktury systemów przesyłu i magazynowania gazu, ropy naftowej i produktów naftowych.
2.5.10.	Zasada uwzględnienia w projektowaniu sieci i urządzeń elektroenergetycznych potrzeb wyprowadzenia mocy z generacji rozproszonej, opartej na źródłach energii odnawialnej.
2.5.11.	Zasada uwzględniania w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb bezpieczeństwa energetycznego przez m.in.: 1) rezerwowanie pasów terenów wolnych od zabudowy i przeszkód terenowych dla projektowanej i planowanej infrastruktury elektroenergetycznej, a na etapie jej eksploatacji zapewniających dostęp do sieci i urządzeń energetycznych; 2) określanie ograniczeń w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu w pobliżu projektowanej i planowanej infrastruktury elektroenergetycznej oraz źródeł produkcji energii elektrycznej i ciepłej.

DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.5.:	
3. Rozbudowa, przebudowa i budowa sieci przesyłowych, dystrybucyjnych oraz stacji energetycznych dla wyprowadzenia mocy z nowych systemowych i odnawialnych źródeł energii (farm wiatrowych, w tym <i>offshore</i> i fotowoltaicznych) projektowanych na obszarze województwa, uwzględniając potrzebę ograniczenia strat energii elektrycznej w przesyłach i w dystrybucji (...) 2) w zakresie sieci dystrybucyjnych: a) budowa linii elektroenergetycznej 110 kV: Pelplin - Subkowy. 8. Budowa nowej infrastruktury przesyłowej (rurociągów) ropy naftowej i produktów naftowych z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, w tym: 1) budowa drugiej nitki Ropociągu Pomorskiego (surowcowego) Gdańsk – Płock wzdłuż istniejącego rurociągu, 2) budowa rurociągu paliwowego (produktywnego) relacji Gdańsk- Dębogórze – Nowa Wieś Wielka – Płock częściowo wzdłuż istniejącego.	
3.1.	Zachowanie i odtwarzanie zasobów środowiska przyrodniczego i jego spójności
3.1.1.	Zasada zachowania i kształtowania spójności regionalnego systemu ekologicznego, w skład którego wchodzi istniejące obszary chronione oraz obszary potencjalne do objęcia ochroną (cenne przyrodniczo), a także system płatów i korytarzy ekologicznych, który tworzą: 1) korytarz ponadregionalny – Doliny Wisły; 2) korytarz regionalny – Doliny Wierzycy; 3) korytarz subregionalny – otoczenia Doliny Szpęgawy. (USTALENIE)
3.1.2.	Zasada kształtowania zagospodarowania przestrzennego w dostosowaniu do specyfiki obszaru i przedmiotu ochrony wartości przyrodniczych i krajobrazowych, wynikających z funkcji i reżimu ochronnego obszarów będących: 1) formami ochrony przyrody – należy stosować zasady wynikające z dokumentów je ustanawiających oraz planów zadań ochronnych i planów ochrony (jeśli takie obowiązują) dla obszarów: Natura 2000, (...), obszarów chronionego krajobrazu; 2) lasami – należy stosować zasady wynikające z planów urządzenia lasów; 3) dolinami rzek - należy uwzględniać potrzeby zachowania ciągłości łączności ekologicznej i migracji zwierząt (w postaci pozostawiania niezagospodarowanych fragmentów dna doliny i jej zboczy, posiadających łączność ekologiczną z pozostałą częścią doliny); 4) terenami podmokłymi - należy zapewnić trwałość istnienia ekosystemów poprzez wykluczenie ich z zagospodarowania zmieniającego funkcje i sposób użytkowania.
3.1.3.	Zasada zachowania ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej ekosystemów leśnych i dolinnych (zwłaszcza w obszarach korytarzy ekologicznych) w miejscach przecięcia z infrastrukturą transportową o charakterze barier antropogenicznych – w szczególności dróg klas: A, S i GP oraz linii kolejowych – za pomocą wyznaczania i budowy przejść dla zwierząt oraz stosowania nietransparentnych ekranów osłonowych na trasach migracji ptaków. (USTALENIE)
3.1.5.	Zasada priorytetu ekologicznego – polegająca na stosowaniu rozwiązań techniczno-przestrzennych służących zachowaniu i podwyższeniu przyrodniczej, w tym krajobrazowej jakości przestrzeni i zapobiegania przekształceniom przestrzennym skutkującym utratą bądź istotnym obniżeniem walorów przyrodniczo-krajobrazowych, fragmentacją terenów przyrodniczo cennych oraz utratą łączności przestrzennej ekosystemów.
3.1.7.	Zasada trwałości istnienia lasów, kształtowania ich właściwej struktury gatunkowej i wiekowej oraz zachowania bogactwa biologicznego.
3.1.9.	Zasada zachowania pozostałości naturalnych ekosystemów i ich ochrony planistycznej, jako cennych obiektów ochrony różnorodności biologicznej zapewniających trwałość ekosystemów (w szczególności terenów podmokłych, łąk dolinnych i śródleśnych, zadrzewień śródpolnych, starorzeczy i oczek wodnych) – nie objętych dotychczas ochroną prawną.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 3.1.:	
1. Ochrona regionalnego systemu ekologicznego przez:	

1) identyfikowanie, dokumentowanie i waloryzację przyrodniczą (m.in. w ramach sporządzania opracowań ekofizjograficznych dla gmin) terenów pełniących funkcję ekologiczną; 2) zachowanie obszarów, siedlisk i obiektów przyrodniczych szczególnie cennych, reprezentatywnych dla regionu, reprezentujących krajobraz nadmorski, pojezierny, dolin rzecznych i równin zalewowych - zagrożonych zanikiem lub trwałym przekształceniem - oraz obejmowanie ich indywidualnymi formami ochrony przyrody; 4) zapobieganie rozlewaniu się zabudowy na terenach otwartych niezabudowanych, poprzez ochronę ekosystemów naturalnych i gruntów rolnych; 5) zachowanie ciągłości przestrzennej powiązań ekologicznych na poziomie krajowym, regionalnym, subregionalnym i lokalnym, z utrzymywaniem przestrzeni wolnej od zabudowy lub ograniczenie intensywności zabudowy w ich przebiegu; 6) budowę i zachowanie właściwych warunków funkcjonowania lądowych przejść dla zwierząt i przepławek dla ryb (tj. o odpowiednich standardach projektowych i wykonawczych, dostosowanych do potrzeb migracyjnych), w obszarach przecięcia z infrastrukturą techniczną (nie tylko drogami klasy A, S i GP oraz liniami kolejowymi, ale także w ciągach dróg wojewódzkich i przebiegach rurociągów). 3. Uwzględnianie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin korytarzy ekologicznych - ponadregionalnych, (...) oraz uszczegóławianie ich granic i wyznaczenie korytarzy rangi lokalnej, stosownie do skali dokumentu planistycznego. 4. Określanie w dokumentach planistycznych na poziomie lokalnym zapisów /wytycznych / wskaźników gwarantujących zachowanie ciągłości przestrzennej korytarzy ekologicznych. 6. Tworzenie warunków do zwiększania powierzchni lasów i zadrzewień, zwłaszcza 1) na terenach leśnej potencjalnej roślinności naturalnej, cechujących się aktualną niską lesistością; 2) w obrębie gruntów rolnych o najniższej przydatności rolniczej; 3) na obszarach objętych potencjalnymi i czynnymi procesami erozyjnymi; 4) na obszarach porolnych, objętych sukcesją naturalną. 7. Zachowywanie, odtwarzanie, rewaloryzacja i kształtowanie elementów przyrodniczych charakterystycznych dla krajobrazu wiejskiego: miedz, pasów zadrzewień śródpolnych, małych cieków i dróg śródpolnych, śródpolnych oczek wodnych, ekosystemów brzegowych wód śródlądowych, żywopłotów etc., w szczególności w rejonach wielkoobszarowej gospodarki rolnej. 9. Zachowywanie w stanie naturalnym lub zbliżonym do naturalnego obszarów objętych dynamicznymi procesami geomorfologicznymi, w szczególności (...) dolin rzek, gdy nie stwarza to zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzi i ich mienia oraz infrastruktury. 10. Zapewnienie w dokumentach planowania przestrzennego warunków utrzymania potencjału przyrodniczego lasów, starodrzewów, zadrzewień śródpolnych, oczek wodnych, terenów bagiennych i torfowiskowych, łąk śródleśnych – szczególnie w obszarach korytarzy ekologicznych.	
3.2.	Ochrona obszarów o charakterystycznym krajobrazie kulturowym lub znaczeniu historycznym
3.2.1.	Zasada harmonijnego kształtowania zagospodarowania przestrzennego obszarów i obiektów o wartościach kulturowych i krajobrazowych oraz ich otoczenia, w szczególności wpisanych do rejestru oraz wojewódzkiej ewidencji zabytków, ustanowionych pomników historii i parków kulturowych.
3.2.2.	Zasada ochrony walorów widokowych, w tym panoram oraz przedpoli ekspozycyjnych zabytkowych wsi i miast, obiektów zabytkowych oraz dóbr kultury współczesnej stanowiących dominanty architektoniczne.
3.2.5.	Zasada kształtowania otoczenia obiektów dziedzictwa kulturowego oraz dóbr kultury współczesnej w sposób kreujący przestrzeń publiczną integrującą mieszkańców, z uwzględnieniem i poszanowaniem wartości kulturowych i krajobrazowych.
3.2.8.	Zasada obejmowania ochroną planistyczną w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obiektów ujętych w gminnych ewidencjach zabytków oraz wartościowych obiektów historyczno-kulturowych nie objętych dotychczas żadną prawną formą ochrony.

DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 3.2.:	
8. Uwzględnianie w dokumentach planistycznych oraz decyzjach administracyjnych (miasta Malbork oraz gmin Lichnowy, Malbork, Miłoradz, Nowy Staw, Stare Pole, Stary Targ, Subkowy i Sztum) priorytetu ochrony walorów krajobrazu kulturowego ekspozycji i otoczenia obiektu UNESCO – Zamku Krzyżackiego w Malborku (projektowane strefy ochrony przedpoła ekspozycyjnego zespołu zamkowego).	
3.3.	Ograniczenie emisji zanieczyszczeń środowiska
3.3.2.	Zasada stosowania i dostosowania rozwiązań w zakresie indywidualnych i lokalnych systemów oczyszczania ścieków do warunków środowiskowych, w tym ukształtowania terenu, warunków gruntowo-wodnych, rodzaju odbiornika, intensywności zabudowy, oraz z uwzględnieniem sposobów zaopatrzenia w wodę; rozwiązania te wymagają uzasadnienia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.
3.3.9.	Zasada zmniejszania negatywnego oddziaływania transportu na środowisko przez: 1) kształtowanie miejskiej infrastruktury komunikacyjnej w sposób sprzyjający zwiększaniu płynności ruchu; 2) wyprowadzanie ruchu o charakterze tranzytowym poza tereny miast i innych obszarów o wysokiej koncentracji zabudowy mieszkaniowej; 3) tworzenie stref buforowych i obudowy biologicznej wzdłuż dróg wysokich klas technicznych, ograniczających rozprzestrzenianie zanieczyszczeń motoryzacyjnych; 4) ograniczenie przeznaczania pod budownictwo mieszkaniowe terenów zagrożonych podwyższonym poziomem hałasu komunikacyjnego, (...).

5) Przypominamy, że przedmiotem DT mogą być ustalenia – zapisy oznaczone w tekście *Planu* symbolem *U*, jedynie jeśli nie są one jednoznacznie określone. Dotyczy to przede wszystkim ustaleń posiadających tzw. klauzulę elastyczności („brak uwzględnienia wymaga indywidualnego uzasadnienia”). W tym zakresie inicjatywa podjęcia dyskusji na ich temat należy do Zespołu DT Gminy Subkowy.

3. Skład Zespołu Dialogu Terytorialnego SWP – gmina Subkowy

W skład Zespołu Dialogu Terytorialnego SWP, wchodzi:

- 1) Mieczysław Struk - Marszałek Województwa Pomorskiego jako Przewodniczący Zespołu,
- 2) Jakub Pietruszewski - Dyrektor Pomorskiego Biura Planowania Regionalnego, Z-ca przewodniczącego Zespołu,
- 3) Maciej Nowakowski - Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego,
- 4) Anna Łoziak - Kierownik Zespołu Osadnictwa i Dziedzictwa Kulturowego, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- 5) Jarosław Czochoński - Kierownik Zespołu Środowiska i Krajobrazu, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- 6) Lech Michalski - Zespół Transportu i Infrastruktury Technicznej, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- 7) Włodzimierz Kuczabski - Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego, Sekretarz Zespołu.

4. Termin Dialogu Terytorialnego

Zgodnie z Koncepcją DT przewiduje się przeprowadzenie 2 spotkań. Proponowany termin I spotkania w ramach DT między **2-20 grudnia 2019 br.** (terminy do ustalenia).

II spotkanie powinno się odbyć w terminie wskazanym przez Pana Wójta, ale przed uzyskaniem opinii o projekcie studium od właściwej komisji urbanistyczno-architektonicznej.

Osobą kontaktową w sprawie DT ze strony Zespołu Dialogu Terytorialnego SWP jest Elżbieta Pomierski tel. 0-59 843 10 60, e-mail: e.pomierski@pbpr.pomorskie.pl

Osadnictwo

Podstawowe usługi publiczne

- oświata (zespół szkół)
- wychowanie przedszkolne
- kultura
(Miejska Biblioteka Publiczna, Dom Kultury)
- pomoc społeczna
(Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej)
- ochrona zdrowia
(Ośrodek Zdrowia)
- światlica (GCK)

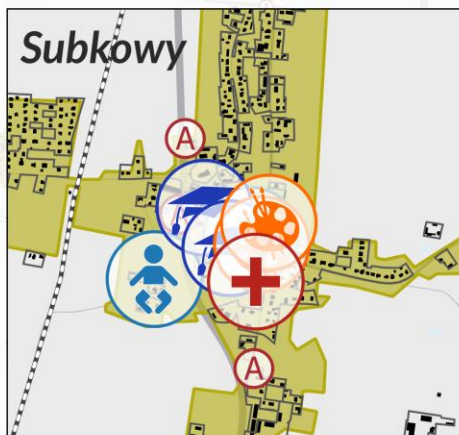
Transport

Linie kolejowe

- czynne linie kolejowe

Istniejące drogi

- wojewódzkie
- powiatowe
- gminne
- przystanki autobusowe (BDOT 2017)
- przystanki kolejowe i węzły integracyjne (PZPWP 2030)

Pozostałe oznaczenia

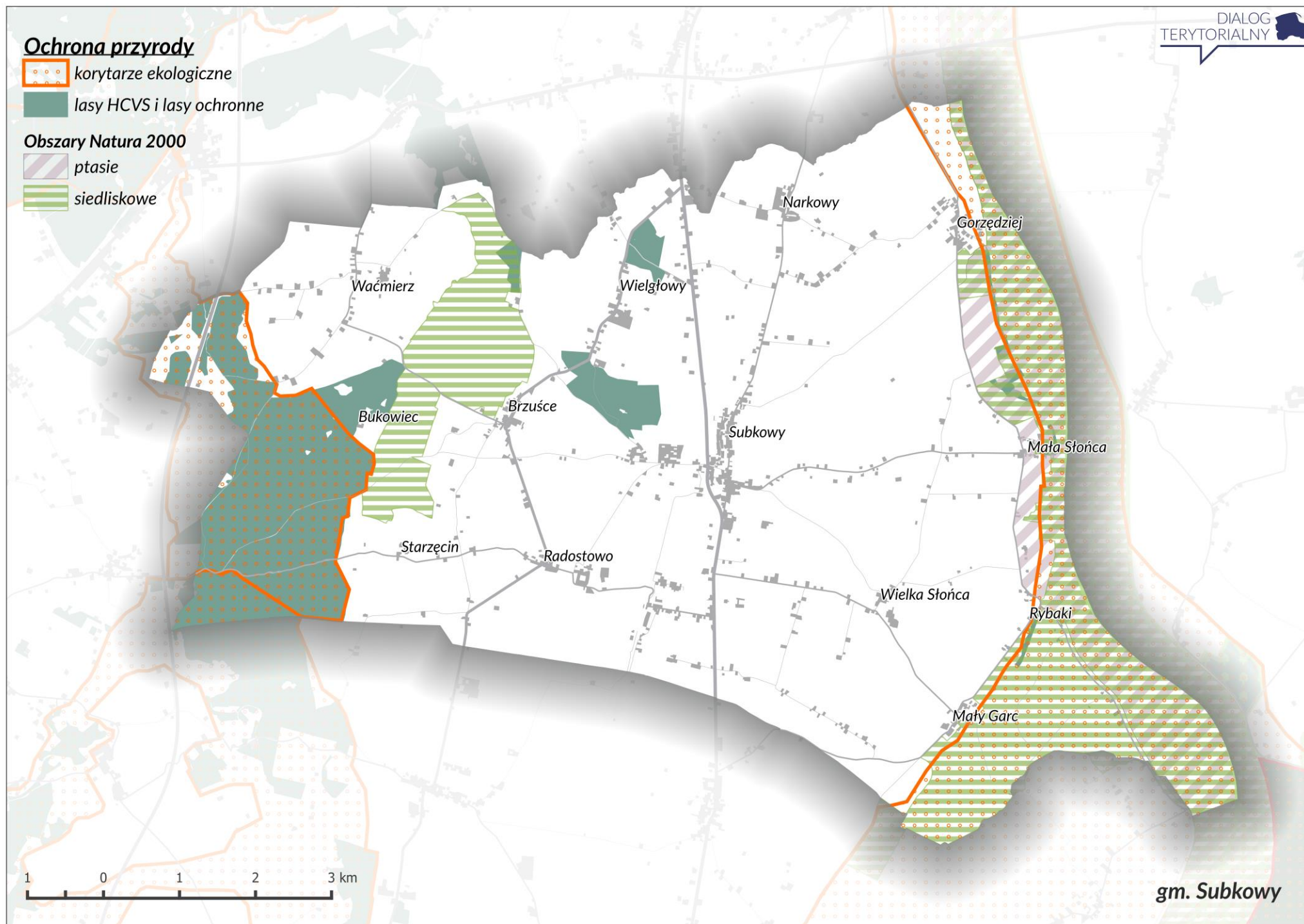
- aglomeracje ściekowe
- zabudowa (BDOT 2017)

Ochrona przyrody

- korytarze ekologiczne
- lasy HCVS i lasy ochronne

Obszary Natura 2000

- ptasie
- siedliskowe

Infrastruktura zaopatrzenia w wodę ochrony środowiska i przeciwpowodziowa

Zaopatrzenie w wodę

- ujęcia wód podziemnych

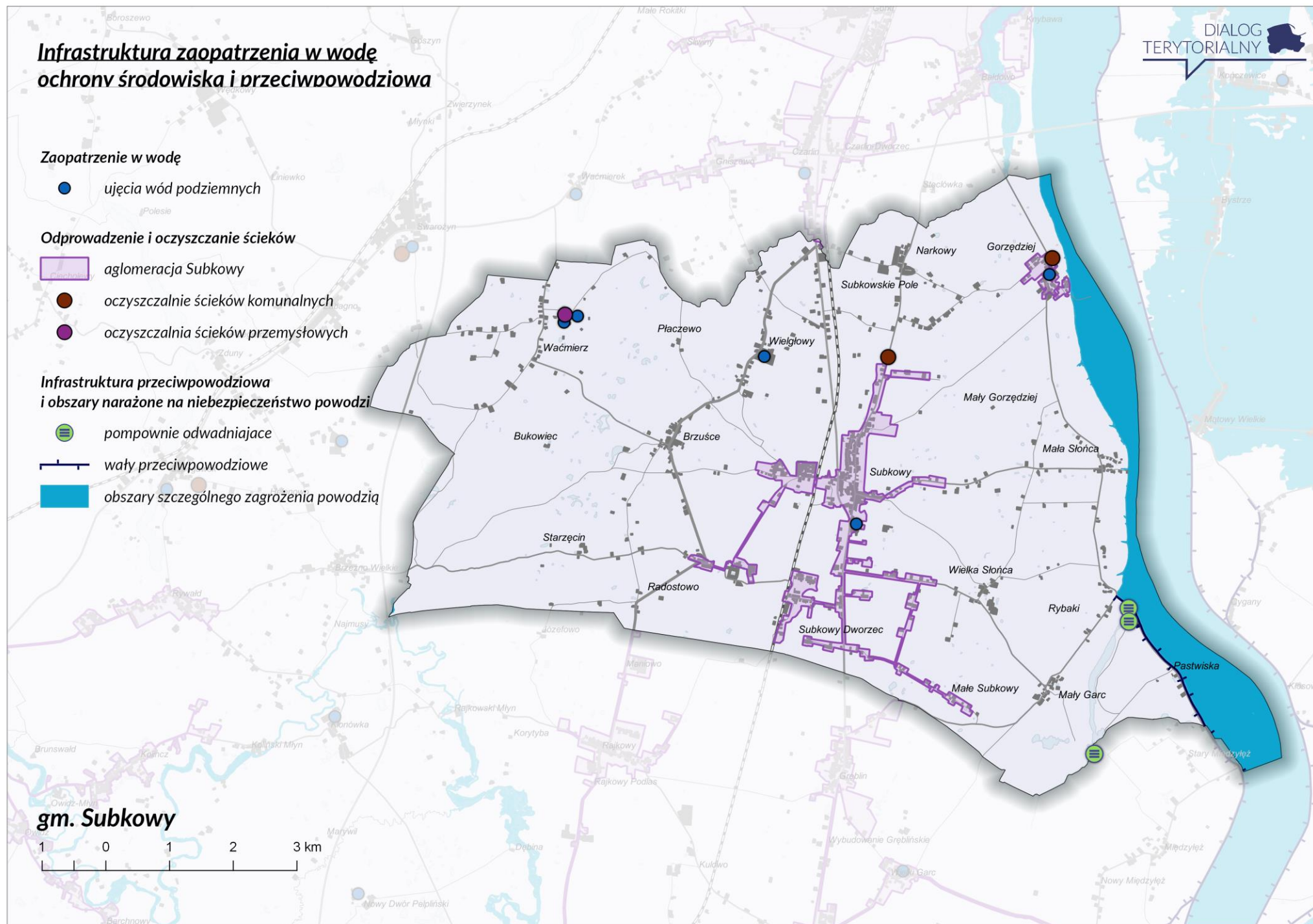
Odprowadzenie i oczyszczanie ścieków

- aglomeracja Subkowy
- oczyszczalnie ścieków komunalnych
- oczyszczalnia ścieków przemysłowych

Infrastruktura przeciwpowodziowa i obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi

- ⊞ pompownie odwadniające
- wały przeciwpowodziowe
- obszary szczególnego zagrożenia powodzią

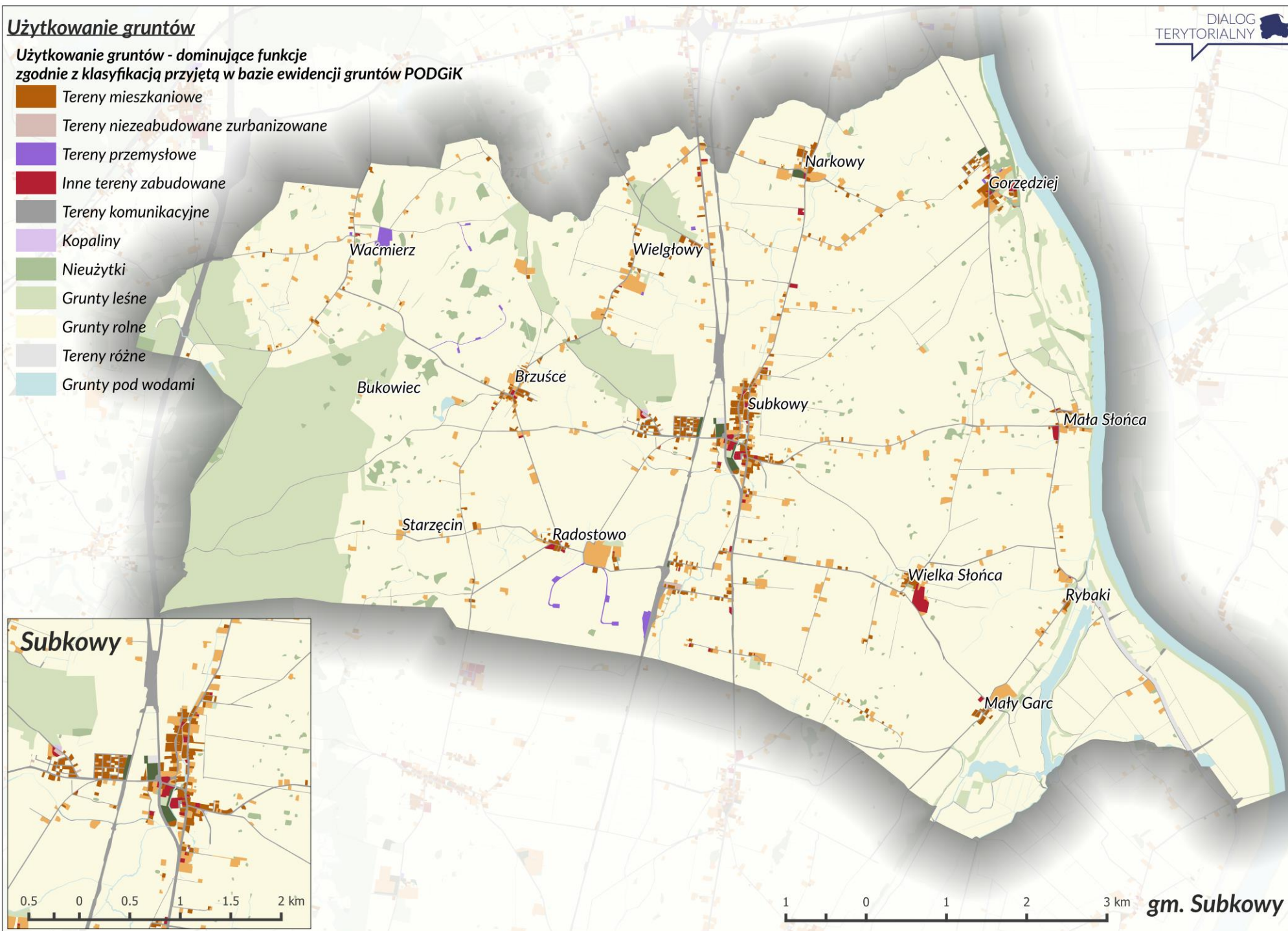
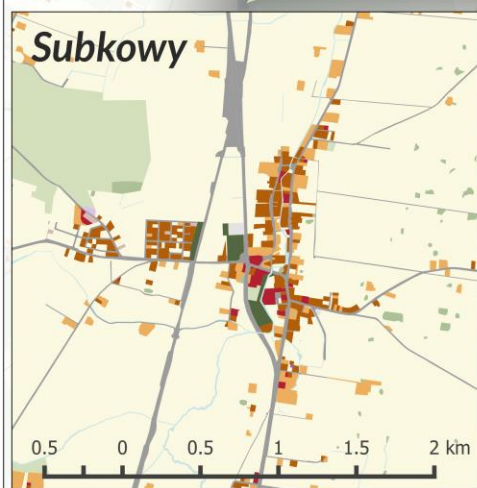
gm. Subkowy

Użytkowanie gruntów

Użytkowanie gruntów - dominujące funkcje
zgodnie z klasyfikacją przyjętą w bazie ewidencji gruntów PODGiK

- Tereny mieszkaniowe
- Tereny niezeabudowane zurbanizowane
- Tereny przemysłowe
- Inne tereny zabudowane
- Tereny komunikacyjne
- Kopaliny
- Nieużytki
- Grunty leśne
- Grunty rolne
- Tereny różne
- Grunty pod wodami

Bezpieczeństwo energetyczne i źródła odnawialne

Potencjalne rejony lokalizacji nowych źródeł energii

- elektrownia konwencjonalna
- obszar wyznaczony w mpzp pod lokalizację turbin wiatrowych

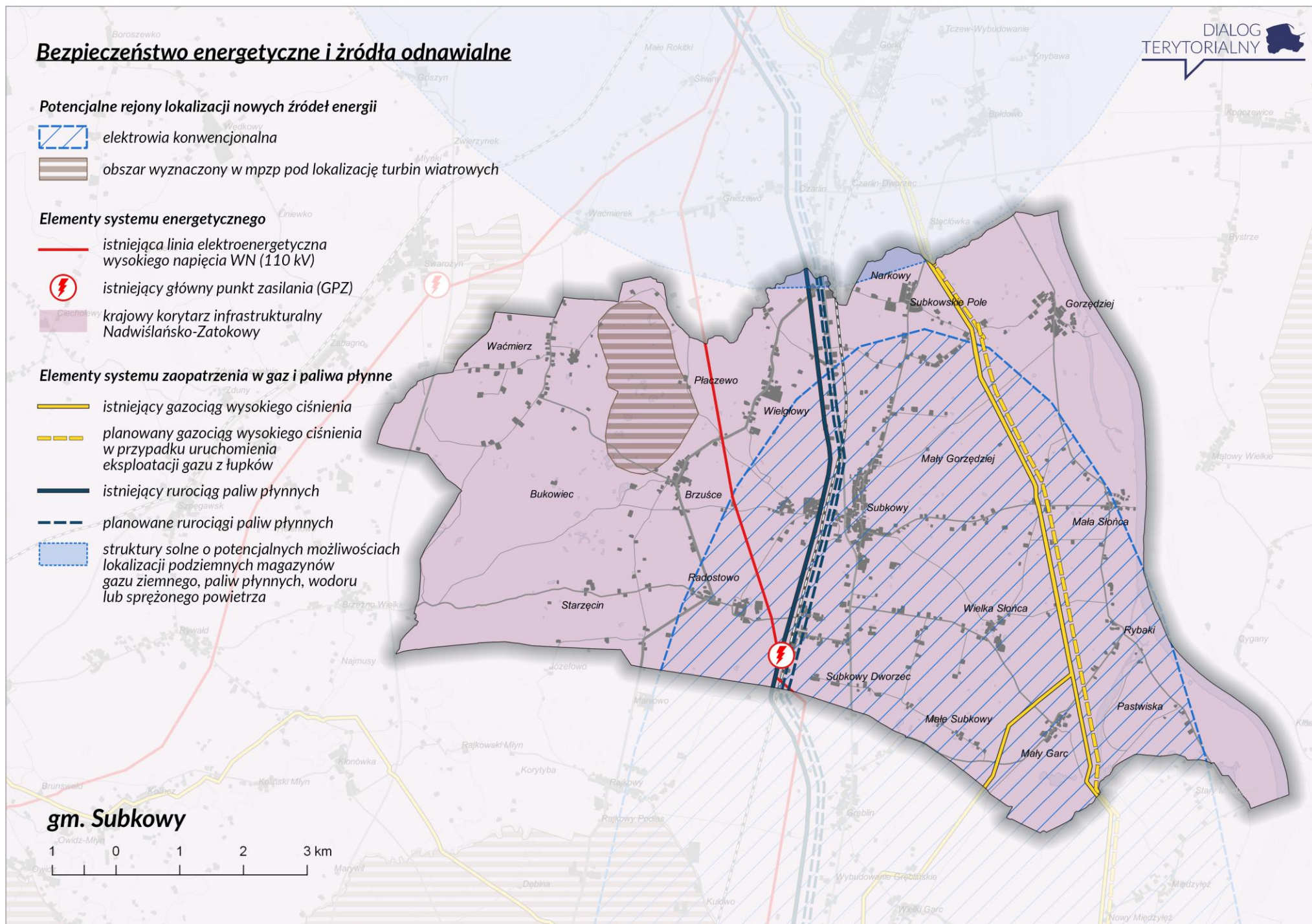
Elementy systemu energetycznego

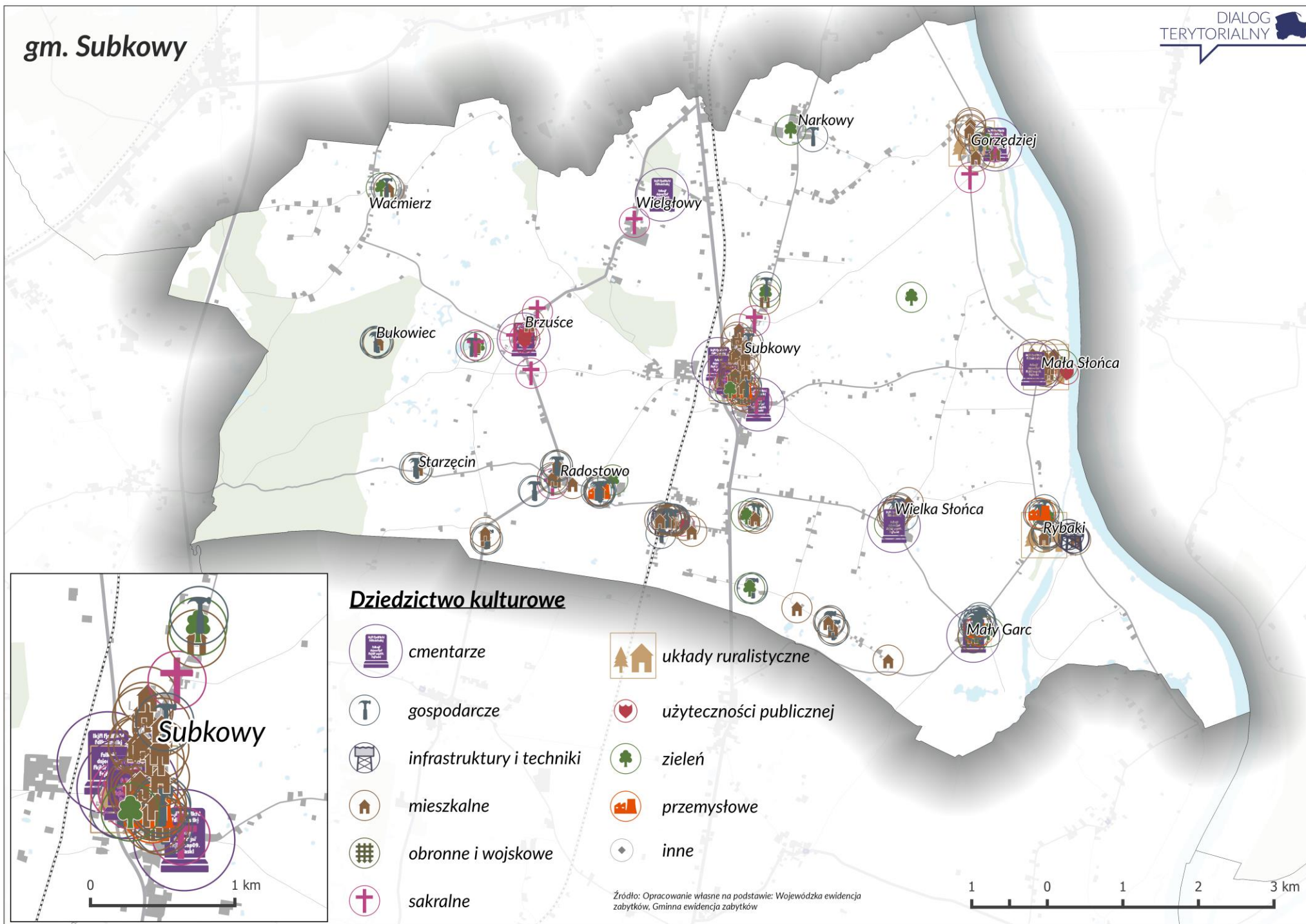
- istniejąca linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia WN (110 kV)
- istniejący główny punkt zasilania (GPZ)
- krajowy korytarz infrastrukturalny Nadwiślańsko-Zatokowy

Elementy systemu zaopatrzenia w gaz i paliwa płynne

- istniejący gazociąg wysokiego ciśnienia
- planowany gazociąg wysokiego ciśnienia w przypadku uruchomienia eksploatacji gazu z łupków
- istniejący rurociąg paliw płynnych
- planowane rurociągi paliw płynnych
- struktury solne o potencjalnych możliwościach lokalizacji podziemnych magazynów gazu ziemnego, paliw płynnych, wodoru lub sprężonego powietrza

gm. Subkowy

Turystyka (trasy rowerowe i szlaki kajakowe)

Trasy rowerowe (PZPWP 2030):

■■■■■ MIĘDZYNARODOWA

..... REGIONALNA

Pozostałe oznaczenia

— istniejące trasy rowerowe
(w tym rangi lokalnej)

